

262

~~Algun~~

| algú o

~~de / de / de / de~~

d-nos recel, etc

gràcia f. Allò que ~~plau~~
^{d'envanar}
 et parlar, d'algú; qualitat que fa
 agradable alguna cosa; allò que,
 en algú o alguna cosa, satisfà es-
 teticament per la naturalitat,
 espontaneïtat, facilitat, fluïdesa,
 congruïtat, etc., no per la força,
 potència, sublimitat. Dallar amb
gràcia. Reir gràcia a ballar. No tenir
gràcia a fer una cosa. És una noia
plena de gràcies. | No tenir una cosa
cap gràcia, ésser desplaent, molista, etc
fer gràcia, plaurer a algú o alguna
 cosa per la una gràcia o gràcies, plaurer
 (dit sobretot irònicament). No fer gràcia
una cosa, desplaure'ns, desvetllar